

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za ožnanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ožnanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravništvo „Slov. Naroda“.

V Ljubljani 3. maja.

Premišljajoč, kako vsa dolenska stran hrepeni po železnici, kako važna bi bila za državo in za dotične dežele železnica od Divače čez Razdrto in Škofjokoloko, in uvažujoč, da za ti dve progí še ni pravega zanimanja in dobre volje v odločilnih krogih, marveč, da nas vedno le z upanjem in obljubami pitajo, gledamo skoro z zavistjo, kako je pač vse drugače v Novi Avstriji, v Bosni in v Hercegovini.

Komaj je preteklo osem let, odkar smo šli preko Save in zaseli Bosno in Hercegovino in koliko se je že storilo za novopridobljeni deželi! Ni ga izgovora, da sta deželi v upravnem zmislu pasivni, da nedostaje denarja, temveč na vse strani se energično deluje, da se zavaruje nova pridobitev in z novimi cestami in železničnimi progami zveže z ostalo državo.

Proti Črnigori dviguje se trideset trdnjav, ki stražijo krivošijsko pusto skalovje, od Metkovića v Mostar drži železna prometna žila, Bosna ima že svoje proge, in šele pretekli teden otvorila se je

železnica iz Doboja v Siminhan, to je v kraje, ki so nam bili pred osmimi leti skoro ravno toliko znani, kolikor takozvane španske vasi.

Mandat, ki ga je Avstriji naklonil Berolinski kongres, izvršuje se s priznanja vredno energijo in hitrostjo in Bismarckov recept, da je Avstrije bodočnost na vzhodu, izvaja se točno do pičice. Avstrija nosi sedaj omiko na vzhod in čas ni več daleč, da se bota Bosna in Hercegovina stalno in s pravim naslovom priklopili Avstriji, to je anektovali.

Za aneksijo govori veliko znamenj. Ne le, da smo za omenjeni deželi že ogromno vsoto potrosili ter si njih lastnino s krvjo in denarjem kupili, da teh pokrajin zaradi prevažne njih leže in z ozirom na druge dežele, posebno na Dalmacijo, niti pogrešati ne moremo, kaže nam mnogo dogodkov, da se ta korak dosledno pripravlja. Že lansko leto, ko so bili manévri v Požegi, stopil je bil naš cesar na bosenska tla, in obrnil svoje oko na prelepo deželo onkraj Save, nedavno še bil je cesarjevič Rudolf v Hercegovini ter v svojem govoru v Mostaru izrekel besede, katerih pomen mora vsakema na prvi hip jasen biti. Ravno sedaj pa potuje nadvojvoda Albrecht po Bosni in Hercegovini in ogleduje tamošnje posadke, dočim se po listih v jedno mer ponavlja vest, da bode še letos cesar sam s svojim pohodom osrečil naše najnovije sohrzavljane.

Ni je dvombe, da bi si stalno ne pridržali teh dežel, ki imata že sedaj popolnem avstrijsk značaj, tudi ni misliti, da bi v vsej Avstro-Ogerski oglašil se le jeden ugovor proti aneksiji, ker sta Bosna in Hercegovina skupnej državi neobhodno potrebni, veliko vprašanje pa je, bi li vse druge države povodom aneksije ostale hladnokrvne.

In to vprašanje sme se že naprej zanikavati. Ne glede na to, da bi Rusija utegnila ugovarjati, bode ta korak — ki je samo še vprašanje časa — vznemiril duhove v Belemgradu in na Cetinji. Srbija zmatra Bosno in Hercegovino za svojo dedščino, katera jej mora prej ali slej pripasti, vse mišljenje naroda, vsi upi, vse tradicije so s tema deželama tesno spojeni in narodne pesni vevlajo „Drini, vodi“ ladni“ naj razširi svojo strugo, ker reka krvnih bratov ne sme ločiti. Za gotovo se torej sme sklepati, da politika Srbske potem Avst-

riji ne bode več prijazna, temveč da utegnejo nastati prav napete razmere.

Isto tako bode v Črnigori. Mala ta država že sedaj teško prenaša avstrijsko objetje, Avstriji sami pa je Črnagora tudi na potu, prej ali slej se bode skušalo, neprijetne te odnošaje predrugačiti. Kakor čitamo v českich listih, se je v tej zadevi že tudi poizvedavalo mnenje ruskih krogov, a odgovor bil je ta, da se bode samostalnost in nezavisnost Črnegore na gališki meji branila.

Iz vsega je torej toliko gotovo, da sta Bosna in Hercegovina naši, da morata naši ostati, da se bodeta skoro najtesneje pridružili naši državi, da pa aneksija ne bode zboljšala naših odnošajev s sosednimi državami in državicami.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 3. maja.

Pojutrnjim začne državni zbor zopet svoje zborovanje. V prvej seji so na vrsti poročila legitimacijskega odseka o volitvi devetero poslancev in več peticij. Legitimacijski odsek predlaga, da se volitve vseh devetero poslancev odobré. O peticijah se utegne razviti daljša debata, kajti oglasilo se je že več govornikov. Zategadelj se bode posvetovanje o peticijah nadaljevalo še v drugi seji 7. maja. V petek pride na vrsto tudi zakon o zavarovanji delavcev proti nezgodam. Nadalje pridejo v tem zasedanji na vrsto posvetovanje o odpisu davkov pri elementarnih nezgodah in prva branja raznih inicijativnih predlogov. Hohenwartov in Lichtensteinov klub pripravljata spremembo državnozbornskega poslovnega reda v tem zmislu, da se bode pri prvih branjih inicijativnih predlogov zabranile dolge debate in da se bode glasovalo po imenih le tedaj, kadar bode to zahtevala večina zbornice, ne pa samo 50 poslancev kakor dosedaj. Sprememba poslovnega reda pa vendar ne pride več v tem zasedanji na vrsto, ker se boče zborovanje končalo že sredi julija.

Ministerstvo stopi po jutrnjem v sedanjih sestavi pred državni zbor. Vesti da se bode imenoval nov trgovski minister, so izmišljena. Dokler ne bode dognana pogodba z Ogersko bode vodil sekcijski šef baron Pusswald trgovsko ministerstvo. Šele potem imenoval se bode nov trgovski minister.

Graški mestni zbor je bil sklenil, da se ne udeleži procesije o Sv. Telesu, vlada je pa bila

LISTEK.

Selski župnik.

(Roman. Spisal Ludovik Halévy; poslovenil Vinko.)

(Dalje.)

Šesto poglavje.

O polu osmih zvečer tega dne prišel je Ivan po župnika na dom in odpravila sta se na pot v grad.

Zadnji mesec je bila cela vojska delavcev prišla na Longueval. Krčme in pivnice imele so dobre dneve. Ogromni vozovi pripeljali so bili iz Pariza cela skladišča meblor in raznovrstnih tkanin. Osemindeset ur pred dohodom gospe Scottove sta se gospa Marbeau, poštarica, in gospa Lormier, mérova žena, utihotapili v grad in sta zdaj o njem vedeli povedati čuda, s katerimi sta vsem mešali pamet. Stara oprava je bila izginila, pregnana je bila pod streho.

Človeku je bilo hoditi mej samimi čudeži. Ti hlevi in kolarnice! Cel izreden vlak je bil pod nadzorstvom Edvardovim deset ekvipaž — in kakšnih ekvipaž — iz Pariza pripeljal semkaj. Dvajset konj!

In kakšnih konj! — Abbé Konstantin je mislil, da vendar ve, kaj je gizda. Jedenkrat na leto obedoval je pri svojem vladiki monseigneurji Pontertu, ki je bil ljubeznjiv in bogat prelat, imajoč jako lepo hišo in hiševanje. Župnik je menil doslej, da nič na svetu ne more biti krasnejše nego je vladicina palača v Souvignyi in pa grad Lavardenski in Longuevalski. Zdaj, ko je bil čul o novih čudežih Longuevalskih, jel je razumevati, da dan denašnji gizda odličnih stanovanj resnobno in strogo sijajnost nekdanjih hiš daleč presega.

Ko sta bila župnik in Ivan nekaj korakov storila v drevoredu, držečem h gradu, dejal je župnik:

„Le poglej, Ivan, kaka izprememba se je zgodila tukaj. Prej je bil ta del parka popolnem zanemarjen in kako lepo je zdaj oskrbljevan in poravnan! Nič več mi tukaj ne bode tako priležno, kakor prejšnje dni. Zame je vse to prelepo. Tudi starega stola, v katerem me je tolikrat po jedi spanec posilil, ne bodem več našel. In kaj še le, ako nocoj zopet zadremlem. — Paziti moraš, Ivan; kadar pričnem po malem prikimovati, moraš me potegniti za roko. Ali slišiš?“

„Gotovo, boter, gotovo storim tako.“

Ivan je le malo pazil na župnikove besede. Komaj je čakal, da zopet vidi gospo Scottovo in miss Percivalovo. A s to nestrpljivostjo združena je bila živa nemirnost. Ali ji bode v velikem salonu Longuevalskem še videl taki, kakor v mali jedilnici na župnikovem domu? — Mogoče, da namestu tako priprostih in blagodušnih žensk, ki sta se tolikanj veselili malega, v hitrici prirejenega kosila, ki sta takoj prvi dan vzprejeli ga z mično ljubeznjivostjo, najde dve brdki in elegantni, a tudi hladni in vzdržljivi modni dami. Ali bi se prvi njegov utis izbrisal in izginil, ali bi se nasprotno še lepše in globote ukoreninil v njegovem srci?

Prestopila sta šest stopnic do glavnih vrat in v stolbišči vzprejela sta ju dva jako dostojna služabnika.

To stolbišče bilo je svoje dni velik prostor, ki je s svojimi golimi kamenitimi stenami delal jako mrzel utis. Danes bili so ti zidovi pokriti s čudovitimi tapetami, na katerih so bili predstavljeni prizori iz bajeslovja. Župnik je bil te tapete jedva pogledal, a vendar je bil opazil, da so se boginje šetajoče se tukaj mej zelenimi senčnicami, odlikovale z jako pomanjkljivimi kostumi.

Jeden služabnik odpre vrata v veliki salon.

ovrgla dotični sklep. Nazadnje je prišla ta stvar pred upravno sodišče, ki je priznalo, da vlada ni imela pravice, ustaviti omenjeni sklep. Vlada ima le tedaj pravico, sklep mestnega zbora ustaviti, ko bi bil poslednji prestopil svoj delokrog ali pa kaj protipostavnega sklenil. Tu pa mestni zbor ni rušil nikakega zakona, ker pa članu 14. državnih osnovnih zakonov ima mestni zbor kakor vsak poseameznik pravico udeležiti se procesije ali pa ne, zategadelj je tudi mestni zbor imel pravico skleniti, da se je ne udeleži. Svojega delokroga pa tudi mestni zbor ni prestopil, ker je le odgovoril na došlo mu povabilo.

Združena ministerska komisija je spoznala, da je nasprotje mej zakonom o **poštno-telegrafni-
cah** in prometom s čeki („check“) tako veliko, da se ne da odpraviti z novelo k dotičnemu zakonu. Sklenila je tedaj, da se predloži državnemu zboru nov zakon, po katerem se bode razdelila poštna hranilnica v dva oddelka, v poštnohranilničen in „check“ oddelek. Ker se check ne da več odpraviti, bavi se združena komisija z vprašanjem, kako bi se nalagal denar check-oddelka, kajti rentno nalaganje in kupovanje srečk 1854. leta več ne zadostuje.

Vnanje države.

V **Srbiji** so dosedaj skoro v vseh volilnih okrajih volitve volilnih mož za vlado ugodno izpale, četudi radikalci in liberalci skupno agitujejo proti vladni stranki. Vlada bode dobila v skupščini, kakor se misli, veliko večino. Drugače tudi ni pričakovati, ker ima vsa sredstva na razpolaganje.

„Narodni Lsty“ in nekateri ruski časniki pri pisujejo konferencijam v Livadiji veliko važnost. Sodi se, da so se posvetovali z rumunskim vojnim ministrom, ki je prišel v Livadijo, ali bi Rumunija dovolila ruskim četam prehod v **Bolgarijo**. Ali se je res kaj takega sklepalo, ne vemo. Sklenilo se gotovo ni, ker to oficijozni „Journal de Saint-Petersbourg“ odločno oporeka in trdi, da so vse dotične vesti po raznih listih izmišljene.

Kakor se „Pol. Corr.“ poroča iz popolnem zanesljivega vira, je v **Makedoniji** popolnem mirno, četudi turški oblastva hudo pritiskajo bolgarski živelj. V tem, ko se bolgarska vlada brati s Turki, zatirajo slednji Bolgare v sosedni deželi. Vse to ne more spametovati bolgarske vlade.

Pri Elassoni na **grškej** meji zbrana turška vojska broji štiri divizije. Njen glavni poveljnik je Eyub pasa, kateri je bil ob svojem času vzel in razrušil Aleksinac. Star je že nad 60 let. Poveljnik prve divizije je Redžeb pasa, rodom Albanec, kateri je dovršil vojaško šolo v Carigradu. On je še jako mlad, ima šele 44 let. Njemu sta podrejena Emin pasa in Ibrahim pasa. Poveljnik druge divizije je Nessel pasa. Star je 56 let. Ta general je le malo izobražen ter se ima za svojo karijero zahvaliti le mnogobrojnim prijateljem v Carigradu. Rojen je v Rumeliji in jako ljubi lov. Njegovima brigadama zapovedujeta Atuf pasa in Hami pasa. Poveljnik tretje divizije je Salamy pasa. Njegov prvi brigadir je Džebdet pasa. Četrti diviziji zapoveduje na Kreti rojen Čerkes, Salih pasa, ki jako gladko govori francoščino. Odlikoval se je v poslednji rusko-turški vojni in je bil Ruse premagal pri Lomu. Podrejena sta mu podgenerala Osman pasa in Hadji Osman pasa. Vsaka divizija obstoji iz dveh brigad, to je 16 batalijonov, 2 poljskih in 1 gorske baterije in 1 polka konjice, ki šteje 880 jezdecev. Nekateri batalijoni nastavljeni so prav blizu meje — Grška še sedaj ni začela razoroževati se. Daljše oboroževanje je pa ustavila. Nekateri ladije ki so bile dobile ukaz, da se morajo oborožiti, dobile so protiukaz, ravno tako se vojaki več ne odpošiljajo na mejo. Vlada je v veliki zadregi. Vojne se ne upa začeti, ako pa demobilizuje, pa zgubi zaupanje naroda in se osmeši pred svetom.

Tamkaj je navadno bivala stara markiza. Sedevala je na desni strani visoke leve in na levi stal je stari stol župnikov. Stol je bil izginil in stara oprava iz časov cesarskih bila je nadomeščena z drugo, prekrasno vezeno, v zlogu prejšnjega stolca. Razen tega je bilo mnogo majhnih stolov in kraseče oprave v vseh barvah in oblikah, na videz neredno, a vendar jako umetno razkrojene tu in tam.

Ko je gospa Scottova ugledala ustopivšega župnika in Ivana, vstala je, ter jima šla nasproti. „Kako ste ljubeznivi, gospod župnik,“ dejala je, „da ste prišli.“

„In tudi Vi, gospod! Kako se veselim, da baš Vas, jedinega prijatelja svojega, prvega vidim v tem kraju.“

Ivan se oddahne. Vender je bila ista ženska. „Dovolite mi,“ nadaljuje gospa Scottova, „da Vam predstavim svoje otroke. Harry, Beila! Pojdite sem!“

Harry je bil zal dečko šestih let in Bella še bolj zala petletna deklica. Oba sta imela velike črne oči, kakor njiju mati, in iste zlato-plave lase.

Župnik poljubi otroka. Harry občuduje uniformo Ivanovo, pravi svojej materi.

Veliko nevoljo je vzbudilo po vsej **Italiji**, da je harrarski sultan dal pomoriti člane ekspedicije grofa Porra. Vsi listi zahtevajo, da se kaznuje harrarski vladar. Vlada se sedaj pogaja z Anglijo in Francijo, da bi odposlale skupno vojno ekspedicijo v Harrar. Angleška se že tako zanimiva za vse, kar se godi v Afriki, Francija bi se pa pridružila ekspediciji, ker je umorjen tudi Francoz Barral.

Velevlasti so dovolile, da bodo tuji v **Egiptu** tudi morali plačevati davke od svojih poslopij, samo da bodo konzuli imeli nekaj upliva pri cenitvah. Dotični podkraljev dekret se je že objavil.

Dopisi.

Z Reke 1. maja. [Izv. dop.] Kakor sem že v zadnjem dopisu omenil, došlo je velikonočno nedeljo z zabavnim vlakom kakih 250 Madjarov iz Pešte, da pozdravijo „drage jim brate“ na Reki. To je pa spet bilo hrupa in ropota, mislili si boste, gospod urednik, toda nič kaj tako velikanskega: par evviva in eljenklicev ob prihodu na kolodvoru, to je bilo vse. Pardon, mestna godba, no ta je Rečanom obligatna pri jednakej priliki, svirala je tudi nek menda madjarski marš.

Popoldne šli so na dveh manjših parnikih, se ve da z godbo tudi, v Opatijo, „občudovat“ biser Kvarnera. So se jim li kaj skomine drle, ker je ta „biser“ tako v bližini „madjarske“ Reke, neso povedali. V ponedeljek pa so se peljali v Baker, ali prav za prav v bližino Bakra, ker se tam neso izkrcali, domislili so se menda, da so jim bili vrli Bakerci pred leti o jednakej priliki uprav pred nosom vsa vrata zatvorili.

Je li ta pohod posebno ugoden utis nanje napravil, bi dvomili. Našli neso tu gotovo, česar bi bili radi, vsaj onega entuzijastičnega navdušenja za „magyarország“, o katerem tukajšnja vladina teltika dan na dan pripoveduje in propoveduje, neso videli nikjer. Ljudstvo, trezno, ne zaslepljeno ljudstvo, gledalo je mirno od strani, bilo ni slišati niti govora, niti pozdrava, ako ne zabeležimo jedine napitnice v hotelu, katero pa so si sami napravili! Ljudstvo se za madjarizem ogrevati ne more, to bilo bi protinaravno, vsa sila, ves pritisk izdal bo malo: „chassez le naturel, il revient au galop“. In omenimo, da je ni smešneje in bedasteje reči, nego volilni proglas na Reki z usklikom: „Evviva l'Ungheria!“

Sicer pa se je zadnji čas tudi iz glav, katere pri vsakej priliki za madjarizem propagando delajo, to navdušenje precej izkadilo. Uvidevati so začeli, da Madjarom je vse kaj družega, nego korist in blagor Rečanov pri srci, uvidevati so začeli, da ako kaj Madjar s pretvezo „za mesto“ stori, da je to le navidezno, goli humbug, ker konečno dobiček od tega utakne sam v žep in da so se, ako so pomoči od njega pričakovali, grdo varali. Odprle so se jim oči in vidijo, da malone vsa boljša mesta v javnih in tudi privatnih službah zavzema že iz „országa“ došli Madjar in da se le še tu pa tam kakovo slabše mesto Rečanu privoščijo, dokler ga tudi od tam „njegov dobro mu hoteči brat“ ne izpodrine. O magnetičnej sili, s katero ti vso trgovino nase vlečejo, imajo se tudi priliko prepričati vsak dan.

Da se je madjarska šola na Reki ustanovila,

bilo jim je po godu, česa so od nje pričakovali, go tovo sami vedeli neso. A Madjarom to ni bilo zadosti, s tem postavili so si le temeljni kamen, na katerega hočejo zidati. Izpodrivati so jim začeli polagoma italijanski jezik iz mestnih šol, ter nastavljeni učitelje, katere mesto plačevati mora, italijansčine celo nezmožne. To pa jim je vendar preveč do živega seglo, spogledali so se in zašepetali: teg a pa vendar ne smemo pustiti, smo sicer pod madjarsko vlado ali italijanski „baš“ jezik se nam izpodrivati ne sme, „la nostra lingua italiana vogliamo che si rispetti!“ Pustimo li stvar tako napredovati, je v malo letih Reka popolnem pomadjarjena, ne, tega pa ne, madjariti se pa ne pustimo!

In tako opazuje se zdaj neko kujanje, neka napetost, to potrjuje tudi faktum, da dva tukajšnja tečnika „Rivista“ in „Varieta“ niti prihoda „bratov“ omenila nista bila. Sedaj od tam gori iz visocega „országa“ došli Madjari so se teh razmer, ako so le hoteli, prav lahko prepričali. Spoznali so, ako so hoteli spoznati, da njihovo, tu s tolikim naporom javno in tihotapsko zasejano seme madjarizma, ni baš v najlepšem cvetju in da posebno bogate žetve ne obeta, pač pa so lahko prepričanje nesli seboj, da je njih stvar na Reki „une marchandise, qui baisse“.

Res je sicer: renegati so povsod jednaki, podobni. Vprašajmo jih po narodnosti. Ker Hrvati, kar so v istini, nečejo biti, Madjari ne, Italijani biti ne morejo, izvili se bodo iz zadrege s tem, da odgovore, da so „Fiumani“ = Rečani! Slično našim nemškutarjem, kateri hočejo biti „Kranjci“. S tacimi ljudmi je tedaj celo nemogoče kot s faktorjem računati nikomur, ker preminjajo misli, kakor se preminja vreme v sušci.

Iz Šaleške doline 1. maja. [Izviren dop.] Kakor drugod, tako se žal, tudi pri nas, v prekrasni Šaleški dolini nahaja nekaj nemčurjev, katerim je glavni smoter, zabavljati vsem inomislečim, češ, tako jih bodedo ugnali. Do laoskega leta zabavljali so samo z besedami, a ko so videli, da nas zabavljice ne strašijo, marveč celo navdušujejo za sveto narodno stvar, začeli so se posluževati drugih sredstev, ki slabo osvetljujejo to: hvalisano nemško kulturo, kakor kaže naslednja dogodba: Velikonočni ponedeljek peljalo se je po pogrebu gospoda dekana Trafenika nekaj pevcev Šaleške čitalnice iz Škal v Velenje. Kakor je sploh navada, zapeli so nekaj pesnij, seveda slovenskih, kar Velenjskim kričačem ni bilo po volji. Pisano gledali so pevce, ne vedoč, kako bi se nad toliko predrznostjo znosili. Ker so znali, da bi se pevci tudi par hudih besed ne ustrašili, najeli so nekaj pobalinov, naj pevcem pokažejo Velenjskih nemčurjev kulturo. Pobalini šli so najprej na dvorišče ter ondu upreženemu konju vse jermene porezali. Potem pa so si žepe napolnili s kamenjem in kakih pet minut zvonaj trga izpod kozolca napali mimo drdrajoči voz, na katerem so bili pevci. Jeden pevec bil je zadet v nogo, jeden v glavo in na roko. To je sad nemčurske kulture! A če naši nasprotniki mislijo, da nas bodo s takimi pobalinskimi napadi oplašili, se zelo varajo. Surovost in podlost vsakdo zaničuje in Velenjski nemčurji smejo biti preverjeni, da ute-gnojo taki pobalinski napadi izzvati jako ozbiljne

„Ali moram vojaka tudi poljubiti, mama?“

„Ako, hočeš,“ odgovori gospa Scottova; „in pa, ako on dovoli.“

Jedno minuto pozneje, sedela sta otroka na Ivanovih kolenih ter ga obsipala z vprašanji.

„Vi ste častnik?“

„Da, jaz sem častnik.“

„Kakšen častnik?“

„Pri topničarstvu.“

„Topničarji so tisti, ki s topovi streljajo. Oh, kako lepo je poslušati, ako prav blizu streljajo s topovi. — Kaj ne da nas jedenkrat vzamete s sabo, kadar boste streljali?“

Gospa Scottova kramoljala je mej tem z župnikom in Ivan je imel, odgovarjajoč na otročja vprašanja, vender še dosti časa, opazovati gospo Scottovo. Imela je belo obleko iz muselina, a tkanino je popolnem zakrivala množica zobcev. Stas je bil spredaj precej globoko štirioglato izrezan. Njene roke so bile do komolcev gole, na prsih nosila je šopek rudečih cvetic in v laseh jedno samo rudečo rožo, ki je bila pritnjena z demantno bodico. To je bilo vse njeno lepoticje. Najedenkrat opazi gospa Scottova, da otroka Ivana kar oblegata.

„Oh, pardon, gospod,“ pravi. „Harry! Bella!“

„Prosim, milostiva gospa, pustite vender otroka.“

„Tudi mi je žal, da morate tako čakati večerje, a moja sestra še vedno ni prišla. Ah — tukaj je.“

Betina je nosila isto belo obleko iz muselina, z istimi zobci in istimi rudečimi cvetkami. Bila je uprav tako mila, lepa, ljubezniva in prijazna.

„Vam na službo, gospod župnik, ste mi li od-pustili mojo grozno neskrupnost od zadnjic?“

Potem se obrne k Ivanu ter mu poda roko.

„Dober dan! — — — zdaj sem pa zopet pozabila. Vaše ime in vender sva že tako dobra prijatelja, mlslim, gospod, — — —?“

„Ivan Reynaud!“

„Prav! Dober dan, gospod Reynaud. A prav odkrito Vam povem, kadar se še bolj sprijazniva — v kakih osmih dneh — imenovala Vas bodem samo gospoda Ivana! Ivan je tako lepo ime...“

Služabniki naznanijo, da je pripravljeno. Gu-vernanti pridete po otroka. Gospa Scottova vzame župnikovo roko, Betino pa véde Ivan.

(Dalje prih.)

posledice. Na domačih tleh ne bomo prenašali več takih izgredov, kajti tudi za naše varstvo so zakoni, v skrajnem slučaju pa — trda slovenska pest.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je prostovoljni požarni brambi v Račjem na Štajerskem 80 goldinarjev.

— (Osobne vesti.) Gosp. Josip Nakus, kurat v Planini, dobil je zlati križec za zasluge s krono. — Gospod Simon Rutar, profesor v Spletu, imenovan je asistentom tamošnjega muzeja.

Gosp. Rudolf Zarli, kanclist pri sodnji v Tolminu, imenovan je c. kr. okrajnim tajnikom na Kranjskem. — Dr. Andrej grof Schaffgotsch, dosedaj konceptni praktikant na Tirolskem, pride v istej lastnosti k deželni vladi v Ljubljano.

— (Prememba.) Deželne sodnije svetnik g. Lulek, ki je dosedaj vodil okrajno sodnijo v Celji, premeščen je k okrajni sodnji. Na njegovo mesto pride kot vodja deželne sodnije svetnik gospod Lovro Ulčar.

— (Iz Zagreba.) Založnja, ki se v našem javnem življenju že nekaj časa predstavlja, pomnožila se je zopet za jedno dejanje. Preteklo soboto proglasila se je obsodba dr. Tuškana. Dasi ga je odvetnik dr. Hinkovič izvrstno zagovarjal in ostro umno pobijal obtožbo, vendar vse ni nič pomagalo. Sodišče obsodilo je dr. Tuškana na dve leti težke ječe, na izgubo doktorstva in odvetnikovanja in na plačilo vseh sodnijskih stroškov. Mej mnogobrojnim občinstvom čul se je po tej hudi obsodbi globok vzdihljaj: „Jezus!“ Ko se je sodba proglasila, vprašal je predsednik Cuculić dr. Tuškana, ima li kaj opomniti, na kar je dr. Tuškan dejal: „Moja vest je čista, dal Bog, da bi tudi z vašo vestjo tako bilo.“ Predsednik Cuculić: „To bodi naša skrb!“ Ko je senat ustal, zaorili so mej občinstvom burni klici: „Živio Tuškan!“ Predsednik Cuculić zakričal je na to mej občinstvo: „Komu nije pravo, neka dodje amo!“ na kar se mu je oglasil nekdo izmej občinstva: „Seveda, da bi še nas zaprli!“ Tudi pred sodiščem pozdravljalo je občinstvo dr. Tuškana z živioklici.

— (Pisateljsko podporno društvo) napravilo je včeraj prvi svoj izlet na Šmarno goro in v Medvode, katerega se je udeležilo vsega vkupe 35 oseb, mej katerimi pa ni bilo glavnih dveh aranžerjev, ki sta torej prevzeto nalogo z najminimalnejšim naporom rešila. Izlet bil je kljub temu prav zabaven in sklenilo se je, da se v kratkem drug izlet priredi.

— (Iz tukajšnje prisilne delavnice) je danes šlo šestdeset mož na Ig, kjer bodo pomagali pri zgradbi nove ceste od Iga do Golega. S tem je deželni odbor ustregel deželnozbornemu sklepu, da naj se prisiljenci rabijo kolikor mogoče za taka dela, s katerimi se ne napravlja konkurenca domačim obrtnikom. Naj bi tudi kaznilnica na Gradu se lotila takih del, ne pa, da ima na primer knjigovoznico s stroji in 40 delavci, torej blizu toliko, s kolikor so poprej delali vsi ljubljanski knjigovozci. Vsled te konkurenije na Gradu propada čedalje huje poprej cvetoča ljubljanska knjigovozna obrt.

— (Monsignor dr. Evgen Karol Valussi,) infulovani prošt prvostolne cerkve Goriške, imenovan je po Nj. Vel. presvitlem cesarji knez in škof v Tridentu na južnem Tirolskem. Dr. Valussi rojen je v vasi Talmasons v Videmski pokrajini blizu Palme nove 10. februarja 1837. Gimnazijo dovršil je v Videmskem šlofijskem semenišču, bogoslovje pa na Goriškem bogoslovskem učilišču. V mašnika je bil posvečen 12. febr. 1860. Potem je bil poslan na Dunaj, kjer je izvršil višje duhovske študije v zavodu sv. Avguščina ter je bil na ondašnjem vseučilišču promoviran v doktorja bogoslovja. Vrnivši se v Gorico bil je par let spirituval v bogoslovskem semenišču in pozneje profesor morale. Mej tem je bil leta 1873 izvoljen kot zastopnik furlanskih kmečkih občin v državni zbor na Dunaj, kjer se zdaj zastopa svoje prvotne volilce. Kmalu je prišel tudi v mestno starašinstvo. Leta 1880 postal je po smrti ranjkega barona Codelli-ja prvostolni prošt v Gorici. Že mnogokrat so ga imenovali kot kandidata za izpraznjene škofijske sedeze, a vsakokrat brez uspeha. Previdnost božja ga je odbrala in ohranila za važno mesto v Tridentu, kjer šteje škofija čez pol milijona duš, 1400 duhovnov, 160 bogoslovcev, kjer potrebujejo razburjeni duhovi previdne in vztrajne roke. Valussi se odli-

kuje po izrednih dušnih zmožnostih, po učenosti, po lahkoti govora in po vsestranski naobraženosti. V državnem zboru potegoval se je s svojim glasom za pravico; to mu je nakopalo sovraštvo mej nekaterimi Goriškimi židi in lažliberalci ter spoštovanje pri vseh dobrih. Prepričani smo, da po človeški sodbi je imenovanje mons. Valussija jako srečno, in uzroka imamo dovolj zavidati škofijo, ki dobi takega višjega pastirja. Mej Goriškim duhovstvom je veselje splošno o tem zasluženem imenovanju. Naj Bog dolgo ohrani novega škofa pri sedanjih moči in dobri volji. Kanonični proces na Dunaji bo 8. maja.

— (Vrtec, časopis s podobami za slovensko mladino) ima v svoji peti številki naslednjo vsebino: Marijina pesen. Fr. Krek. — Divja roža. — Krava, koza, ovca in lev. — Kako je prišel kovač v luno. — Najboljši učenec. (Na slovenski preložil M. Bregant.) — Volk in pastirji. — Bolnik. — Pisma mlademu prijatelju. — Prirodopisno-natoroznansko polje. — Sto goldinarjev za jeden las. — Pozdrav spomladi. A. Pin. — Listje in cvetje. Vrtec stoji za celo leto 2 gold. 60 kr., za pol leta 1 gold 30 kr.

— (Detomor.) Neka dekla, služka v Igrških ulicah, porodila je pretekli mesec zdravega dečka, ne da bi bil kdo v hiši to opazil. Brezsrčna mati je novorojenca usmrtila, ga potem zavila v prtici in skrila v neko skrinjo pod streho. Pretekli petek našli so truplo in vse takoj naznanili. Deklo, ki svojega zločina ne taji, so zaprli. Čudno je, da se je to dogodilo v hiši, kjer se je že vršilo več tako žalostnih dogodkov. Neka ženska je v tej hiši po stopnicah pala, da je bila takoj mrtva, druga je v vodo skočila, jeden se je obesil itd., tako da je ta detomor že peti slučaj nenaravne smrti v tej hiši.

(Kralj, morilec svoje pasterke), ki je bil nedavno na smrt obsojen, pomiloščen je na 20 letno težko ječo.

— (Trboveljski premogovnik.) Kakor se iz Celja v „N. fr. Pr.“ brzojavlja, se delo v premogokopu v Libojah ne bode popolnem ustavilo, ampak le omejilo. Dela v Liboskeji steklarnici se bodo sicer ustavila, a vse delavce in uradnike prestavili bodo v steklarnico v Zagorji, kjer se bode sedaj izdelovanje stekla povečalo.

— (Na Bledu) začelo je danes goret, kakor se po mestu govori, v krčmi „Pri litru“. Kaj natančnejega nismo mogli poizvedeti.

— (Dunajska vseučiliška knjižnica.) Ravnateljstvo Dunajske vseučiliške knjižnice je sklenilo, letos nakupiti toliko knjig, kolikor že več let ne. Posebno se bode nakupovala taka znanstvena dela, ki so se zelo pogrešala v tej knjižnici. Nadalje se misli sestaviti obširen katalog vseh knjig, ki so v knjižnici. Tak katalog bil bi jako potreben.

— (Holzapfelnova ustanova za gluhome.) Po končani zapuščinski obravnavi kaže se premoženje te ustanove s 182.100 gld. v državnih obligacijah in s 7130 gld. v posebnih terjatvah. Ako se došteje Wolfova ustanova za gluhome v znesku 35.363 gld., znaša celi kapital 217.463 gld., s katerimi bi se dal napraviti in vzdrževati lep zavod za gluhome. Deželna vlada je stopila v dogovor z deželnim odborom, da bi dežela prevzela to ustanovo v svojo oskrb in upati je, da dobimo vendar jedenkrat za Kranjsko toli potrebni zavod za gluhome.

— (Posojilnica v Mariboru je v aprilu imela 30.263 gold. 14 kr. dohodkov, 26.967 gold. 99 kr. pa izdatkov, torej vkupnega prometa 57.231 gold. 13 kr.

— (Razglas obligacij kranjske zemljišne odveze), katere so bile 30. aprila t. l. izrečkane A pr. 50 gld št. 233, 497, 498. A pr. 100 gld. št. 22, 260, 407, 439, 485, 527, 535, 776, 914, 962, 1217, 1387, 1561, 1806, 2173, 2358, 2649, 2694, 2703, 2835, 2940, 3172, 3223, 3227, 3232, 3233, 3234. A pr. 500 gld. št. 90, 140, 147, 223, 644, 690, 776, 782, 794. A pr. 1000 gld. št. 2, 72, 224, 229, 438, 446, 488, 489, 496, 679, 775, 776, 789, 830, 901, 1056, 1066, 1068, 1291, 1315, 1375, 1495, 1659, 1660, 1673, 1697, 1806, 1815, 1842, 1946, 2027, 2085, 2159, 2414, 2474, 2482, 2577, 2598, 2662, 2756, 2770, 2835, 2859, 2885, 2939. A pr. 5000 gld. št. 5, 6, 350, 376, 401. Litt. A št. 384 v znesku s 26.440 gld., litt. A št. 1108 v znesku s 100 gld., litt. A št. 1245 v znesku s 15.280 gld., litt. A št. 1315 v znesku s 50 gld., litt. A št. 1525 v znesku s 1850 gld., litt. A št. 1562 v znesku s 4000 gld., litt. A št. 1563 v znesku s 4000 gld., litt. A št. 1794 v znesku s 100 gld.,

litt. A št. 1802 v znesku s 33.580 gld., litt. A št. 1816 v znesku s 6650 gld., litt. A št. 1835 v znesku s 100 gld. K temu izrečkana obligacija s kuponom št. 1814 s 1000 gld. v delnem znesku s 500 gld. Omenjene obligacije se bodo v izrečkanih kapitalnih zneskih v avstr. velj. po šestih mesecih od dneva srečkanja po predpisu postavnih pravil v gotovem denarju pri kranjski deželni blagajnici v Ljubljani plačevale, katera bo tudi za neizrečkani znesek 500 gld. od obligacije s kuponom št. 1814 s 1000 gld. novo obligacijo izdala. Zadnje tri mesece pred zapadnim obrokom zamenjuje (skontira) deželna blagajnica v Ljubljani izrečkane obligacije, kakor tudi vse kupone kranjske zemljiške odveze proti 4°/_o nem natančno po dnevih zračunjenem odbitku na korist zaklada kranjske zemljiške odveze. Razen omenjenega se še to naznanja, da se lastniki sledečih že poprej izrečkanih obligacij še neso oglasili za plačilo s kuponi št. 260, 262, 296, 335, 489 a 50 gold., s kuponi št. 10, 29, 135, 137, 147, 450, 582, 624, 935, 1045, 1072, 1104, 1192, 1408, 1419, 1482, 1729, 1757, 1780, 1929, 1955, 1956, 1958, 1997, 2131, 2147, 2271, 2335, 2368, 2445, 2626, 2629, 2658, 2737, 2759, 2778, 2932, 2936, 3006, 3201, 3202, 3203, 3204 a 100 gld., s kuponi št. 167, 475, 655, 819 a 500 gld., s kuponi št. 215, 245, 250, 296, 857, 870, 965, 1215, 1264, 1669, 2062, 2506, 2576, 2757 a 1000 gld., s kuponi št. 667 a 5000 gld., s kuponi št. 2690 pr. 1000 gld. z delnim zneskom pr. 760 gld. in z ostalim zneskom pr. 240 gld. Ker po nastopu za izplačanje izrečkanih obligacij odločenega časa pravica na izplačanje obrestij odpade, torej se lastniki navedenih obligacij opominjajo, naj se oglasijo za izplačanje kapitalnih zneskov, ter se bodo obresti, ako bi jih privilegirana c. kr. avstrijska narodna banka na kupone iz dobe po nastopu za izplačanje kapitala odločenega časa izplačala pri izplačanju kapitalnega zneska obligacij odtegnile.

Kranjski deželni odbor
v Ljubljani dne 30. aprila 1886.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Beligrad 2. maja. V vseh 21 volilnih okrajih postavljeni so vladni kandidati. Tudi opozicija postavila je skoro v vseh okrajih svoje kandidate.

Atene 2. maja. Po izvestji Havasovem je še vedno negotovo, kaj mislijo vlasti, to pa je nekda gotovo, da bode Delyanis drugo izjavo, nego je v odgovoru na ultimatum, formalno odklonil. Trdi se, da ko bi vlasti ostale pri ponizanju Grške, da se ministerstvo ne bode ustavljalo, pa tudi ne demobilizovalo. Danes pričakuje se odločitev. Ladije mejnarodnega brodovja kurijo in moštvo je na krovu pripravljeno.

Poslano.

Pokojnemu Lavoslavu Gorenjcu

želimo v „Slovanu“ postaviti skromen spomenik. Zato nam je pa potreba njegove slike. Obračali smo se že na vse strani; a izvedeli smo le toliko, da se je pokojnik dal jedenkrat v svojem življenju z dvema součencema fotografirati. Kje bi se dobila dotična slika, ni nam nikdo mogel povedati. — Obračamo se torej tem potom do prijateljev in častilcev pokojnega rodoljuba z uljudno prošnjo, da nam pomagajo na sled priti omenjeni sliki. Potrebujemo jo le na posodbo.

V Ljubljani dne 3. maja 1886.

Lastništvo in uredništvo „Slovanovo“.

prinaša v 4. številki sledečo vsebino: Prebiral sem „pratko“. Pesem. S Gregorčič. — Janez Solnce. Zgodovinska novela. Spisal dr. Ivan Tavčar. (Dalje.) — Cvetje. Pesmi. Fr. Gestrin. — Hrvaški spomini. Spisal J. Trdina. (Dalje.) — K poglavju: Narodna cerkev. — Zgodovinske črtice o „Slavjanskem društvu“ v Trstu. — Zapadni in južni Slovani. (Konec.) — Namen und schwinden der Slaven. Von Karl Sicha, beneficiat in Eggenberg, emer. dech. und pfarrer. Laibach 1886. (Dalje.) — Sedanji odlomek v zgodovini novega Balkana. Piše — o. — (Dalje.) — Naše slike: Detvan in Detvanka. — Pogled po slovanskem svetu. Slovenske dežele. Ostali slovanski svet. — „Slovan“ velja za vse leto 4 gld. 60 kr., za polu leta 2 gld. 30 kr., za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tujci:

2. maja.

Pri **Stonu:** Manin z Dunaja. — Biller iz Grada. — Adler z Dunaja. — Heumer iz Zagreba. — Brauner z Dunaja. Pri **Militari:** Laesig z Dunaja. — Jaklitsch iz Grada.

Tržne cene v Ljubljani
dné 1. maja t. l.

Pšenica, hktl.	6 66	Špeh povojen, kgr.	66
Rež,	4 8	Surovo maslo,	80
Ječmen,	4 71	Jajce, jedno,	2
Oves,	3 57	Mleko, liter,	8
Ajda,	3 74	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	4 88	Telečje	56
Koruza,	4 88	Svinjsko	54
Krompir,	3 58	Koštrunovo	40
Leča,	8	Pišaneč	55
Grah,	8	Golob	17
Fižol,	9	Seno, 100 kilo	2 35
Maslo, kgr.	92	Slama,	2 35
Mast,	74	Drva trda, 4 metr.	7
Špeh frišen,	54	" mehka,	5

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
1. maja.	7. zjutraj	734.19 mm.	10.0° C	sl. svz.	dež.	0.50 mm.
	2. pop.	734.31 mm.	13.8° C	sl. svz.	obl.	dežja.
	9. zvečer	735.62 mm.	12.2° C	sl. svz.	obl.	
2. maja.	7. zjutraj	733.87 mm.	10.4° C	sl. svz.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	731.87 mm.	15.4° C	z. svz.	obl.	
	9. zvečer	733.63 mm.	8.8° C	sl. svz.	d. jas.	

Srednja temperatura 12.0° in 11.5°, za 0.7° in 0.1° nad normalom.

Dunajska borza

dné 3. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	85	gld.	45	kr.
Srebrna renta	85	"	50	"
Zlata renta	114	"	35	"
5% marcna renta	101	"	85	"
Akcije narodne banke	878	"	80	"
Kreditne akcije	287	"	80	"
London	126	"	10	"
Srebro	—	"	—	"
Napol.	10	"	02	"
C. kr. cekini	5	"	93	"
Nemške marke	61	"	82 1/2	"
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld.	128	"
Državne srečke iz l. 1864	100	gld.	170	"
Ogrska zlata renta 4%	108	"	50	"
papirna renta 5%	95	"	—	"
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	"	—	"
Dunava reg. srečke 5%	100	gld.	116	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	127	"	—	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	118	"	40	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	98	"	55	"
Kreditne srečke	100	gld.	—	"
Rudolfove srečke	10	"	18	"
Akcije anglo-avstr. banke	120	"	115	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	203	"	25	"

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze srčnega sočutja povodom smrti naše drage hčere, oziroma soproge, matere in sestri, gospe

MARIJE TOMŠIČ roj. ŠEGA,

kakor tudi za mnogobrojno udeležitev pri pogrebu, izrekamo vsem, osobito oč. duhovščini, ki je došla od blizu in daleč, spominu ranjke na čast, nam pa v tolažbo, najtoplejšo zahvalo.

Žalujoci ostali.

Starilog 30. aprila 1886.

(310)

Pri **J. Modici** v Novi vasi pri Rakeku se vsprejme (307-1)

trgovsk pomočnik

za kupčijo mešanega blaga, pod dobrimi pogoji. Prošnje s potrebnimi spričevali naj se na imenovanega pošiljajo.

Brnsko blago

za elegantno

poletno obleko

v odrezkih po 3-10 metra, to je 4 Dunajske vatte, vsak odrezek

po samo gld. 4.80 iz jako fine
po samo gld. 7.— iz velfine
po samo gld. 10.50 iz najfinejše

ovčje volne,

ravno tako grebenasto sukno in blago za ogrtače razpošilja proti **poštenemu povzetju** dobro znana zaloga sukna

SIEGEL-IMHOF v BRNU.

Izjava. Vsak odrezek je 3-10 metra dolg in 136 cm. širok, to je popolnem zadosti za celo moško obleko.

Znana solidnost in zmožnost gornje tvrdke je jamstvo, da se bode poslalo najbolje blago prav po izbranem uzorci.

Ker mnogo sleparskih tvrdk slepari s tem, da trdi, da prodaja „Brnsko blago“, pošlje zgornja zaloga uzorce **zastonj in franko.**

(204-7)

Nov voz na prodaj. (303-2)

Do 80 centov težak voz („tajselj“), iz subega lesa, močno kovan, ki se lahko takoj upreže, **proda se po nizkej ceni v Ljubljani, Marije Terezije cesta št. 6.**

Mladega, krepkega moža

vsprejme za učenca (304-2)

Henrik Böltche, umeteljni in trgovski vrtnar, Zagreb, Dalmatinska ulica št. 15.

„Kako sem se jaz likal.“

Povest slovenskega trpina v poduk in zabavo. Sestavil in spisal **J. Aléšovec**. 35 pol v osmerki. Dobiva se za znižano ceno **1 gld.** izvod, po pošti 10 kr. več, **samo pri Antonu Obrezi**, ključarske ulice št. 3, III. nadstr.

„Ne v Ameriko!“

Povest Slovincem v poduk, od istega pisatelja za znižano ceno **60 kr.**, po pošti 5 kr. več. (231-5)

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

VABILO

osemnajstemu rednemu občnemu zboru,

kateri se bode vršil

v hiši banke „Slavije“ na Senovažnem trgu pop. št. 978-II.

dné 15. meseca maja 1886 ob 9. uri dopoludne.

PROGRAM:

- Sklep o letnem poročilu za l. 1885. in o predlogih upravnega svetovalstva.
 - Poročilo računskih preglednikov.
 - Volitve:
 - čvetero členov in troje namestnikov upravnega svetovalstva;
 - troje računskih preglednikov in dvoje namestnikov;
 - osmero razpravnih sodnikov;
 - poverjenikov za glavne zastopa.
 - Določitev nagrad za računске preglednike.
- Po končanem občnem zboru vršili se bodo **takoj** zbori oddelkov, da izvrše dopolnilne volitve preglednih odborov in namestnikov za oddelke I.—V., kakor tudi za samoupravna društva odd. I, II. in IV. in občni zbor deležnikov upnega društva.

Izpisek iz pravil:

§ 31 III. Pri občnem zboru udeleževati se, voliti in voljeni biti so opravičeni tisti, ki so v § 31 odd. III. obd. pravil izrecno navedeni. Kdor se hoče udeležiti občnega zbora, ima to najkasneje do 7. maja t. l. (od 8.—12. ure dopoludne) prijaviti ravnateljstvu, katero mu izroči legitimacijski list in program občnega zbora.

V PRAGI, dné 30. aprila 1886.

(308)

Upravilno svetovalstvo vzajemno zavarovalne banke „Slavije“ v Pragi.

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

VABILO

zborom členov oddelka I—V.

in k

občnemu zboru udeležencev 2. upnega društva,

ki se bode vršil

dné 15. meseca maja 1886 po 10. uri dopoludne

v hiši banke „Slavije“ (Senovažni trg pop. št. 978-II.).

PROGRAM:

- Odd. I. & II. Zavarovanje kapitalij in dohodkov. 1. Dopolnilne volitve preglednega odbora in namestnikov.
- Dopolnilne volitve preglednih odborov in namestnikov samoupravnih društev za zavarovanje pokojnin in dohodkov.
 - Oddelk I. b—A (Zavarovanje nžitka za kmetovalce).
 - Oddelk I. b—B (Zavarovanje pokojnin za trgovce in obrtnike) in
 - Oddelk I. b—C (Zavarovanje pokojnin za uradnike in služabnike kmetijstva in gozdarstva).
 - Oddelk I. b—D zavarovanje pokojnin izdelovateljem sladkorja v Pragi.
 - Oddelk I. b—E zavarovanje pokojnin izdelovateljem sladkorja izven Prage.
- Oddelk III. (Vzajemno podedovanjska društva.) Dopolnilna volitev preglednega odbora in namestnikov.
- Oddelk IV. (Zavarovanje proti ognju.)
 - Dopolnilna volitev preglednega odbora oddelkovega in namestnikov.
 - Dopolnilna volitev preglednega odbora in namestnikov za samoupravno društvo mlinarjev odd. IV. (razred 4 b).
 - Dopolnilna volitev preglednega odbora in namestnikov za samoupravno društvo za zavarovanje grško-katoliških cerkev, župnih, šolskih ali sploh občinskih poslopij.
- Oddelk V. (Zavarovanje proti toči.) 1. Dopolnilna volitev preglednega odbora in namestnikov. 2. **upno društvo:** Volitev 5 členov odbora in treh namestnikov. Legitimacijski listi dobivajo se pred občnim zborom pri glavnem ravnateljstvu (Senovažni trg št. 978-II.).

V PRAGI, dné 30. aprila 1886.

Upravilno svetovalstvo

vzajemno zavarovalne banke „Slavije“ v Pragi.

(309)